

Список використаних джерел

1. Ethnic Cleansing: A Legal Qualification (Abingdon: Routledge, 2013).
2. Римський Статут Міжнародного Кримінального Суду. [Електронний ресурс]. Режим доступу: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/995_588.

БАРЦЬОСЬ І. В.

Національний університет «Одеська юридична академія»,
аспірант кафедри міжнародного права та міжнародних відносин

ІМПЛЕМЕНТАЦІЯ ПОЛОЖЕНЬ КОНВЕНЦІЇ ВООЗ ПРОТИ ТЮТЮНУ В УКРАЇНІ

Тютюнова епідемія вважається однією з наймасштабніший у XX та XXI сторіччі. Її наслідки вражають та визивають стурбованість у світового співробітництва. Саме негативна статистика впливу тютюнопаління стала передумовою для прийняття єдиної конвенції Всесвітньої організації охорони здоров'я — Рамкової конвенції ВООЗ по боротьбі проти тютюну.

Реалізація положень Рамкової конвенції ВООЗ по боротьбі проти тютюну пов'язана, перш за все, з діями держав, здійснюваними в процесі внутрішньодержавної імплементації [1, с. 72]. Тому необхідно оцінювати виконання державами-учасниками Рамкової конвенції ВООЗ по боротьбі проти тютюну зобов'язань по Конвенції 2003 року як з точки зору імплементації у національну правову систему Конвенції 2003 року, так і з урахуванням ефективності таких дій у сфері реалізації та результативності.

У відповідності до статті 21 Рамкової конвенції ВООЗ по боротьбі проти тютюну держави-учасниці повинні надавати доповіді національної імплементації положень Конвенції відповідно до графіку, який встановлюється після ратифікації Конвенції. Національні доповіді з імплементації включають дворічні та п'ятирічні періоди.

Україна підписала Конвенцію 29 червня 2004 р., 15 березня 2006 р. ратифікувала, а набула чинності для України 4 вересня 2006 р. Делегація України брала участь у Конференціях Сторін Рамкової конвенції ВООЗ по боротьбі проти: у Першій (2006 р.) як спостерігач, а в Другій (2007 р.), Третій (2008 р.), Четвертій (2010 р.) та П'ятій (2012 р.) — як повноправний учасник [2, с. 59]. Представник України також брав участь у всіх п'яти сесіях Міжнародного органу з переговорів щодо Протоколу про незаконну торгівлю тютюновими виробами Рамкової конвенції ВООЗ по боротьбі проти [1, с. 72].

Україна надавала Всесвітній організації охорони здоров'я Доповіді про імплементацію положень Рамкової конвенції ВООЗ по боротьбі

проти тютюну у 2009 р., 2010 р., 2012 р., 2014 р. Наступна Доповідь повинна бути надана у 2016 р.

У 2005 р. був прийнятий Закон України «Про заходи щодо попередження та зменшення вживання тютюнових виробів і їх шкідливого впливу на здоров'я населення». Метою Закону, як це зазначається у преамбулі, є визначення основних принципів та напрямів державної політики щодо попередження куріння тютюнових виробів, зниження рівня їх вживання серед населення, обмеження доступу до них дітей, охорони здоров'я населення від шкоди, що завдається їхньому здоров'ю внаслідок розвитку захворювань, інвалідності, а також смертності, спричинених курінням тютюнових виробів чи іншим способом їх вживання. Якщо порівняти з метою Рамкової конвенції ВООЗ по боротьбі проти тютюну, то вона набагато ширша, та включає такі форми боротьби з тютюном: ліквідація усіх форм незаконної торгівлі сигарками та іншими тютюновими виробами, включаючи контрабанду, незаконне виробництво й підробку; зменшення вживання тютюнових виробів корінними народами та інші.

Позитивним є положення частини 2 статті 2 Закону 2005 р. проте якщо міжнародним договором України, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, встановлено інші правила, ніж ті, що передбачені законодавством України про заходи щодо попередження та зменшення вживання тютюнових виробів і їх шкідливого впливу на здоров'я населення, то застосовуються правила міжнародного договору. Це положення частково компенсує пробільність закону, так як Рамкова конвенція ВООЗ по боротьбі проти тютюну є міжнародним договором України, то завдяки цій статті вводиться її пряма дія. Проте на практиці у правовій системі України для її реалізації необхідний ряд нормативно-правових актів.

Рамкова конвенція ВООЗ по боротьбі проти тютюну встановлює більш ширші засоби, завдання боротьби з тютюном. Проте, враховуючи її рамковий характер, вона лише зазначає ключові напрями та заходи, які держави повинні втілити на національному та міжнародному рівнях. До ключових напрямів відносяться: захист від впливу тютюнового диму; регулювання складу тютюнових виробів; регулювання розкриття складу тютюнових виробів; упаковка та маркування тютюнових виробів; просвітництво, передача інформації, підготовка та інформування населення; реклама, стимулювання продажу та спонсорство тютюну; заходи зі скорочення попиту, які стосуються тютюнової залежності й припинення вживання тютюну; регулювання скорочення пропозиції тютюну; боротьба з незаконною торгівлею тютюновими виробами; продаж неповнолітнім і неповнолітніми.

У відповідності до законодавства України Кабінет Міністрів України забезпечує проведення єдиної державної політики щодо боротьби з тютюном (ч. 1 ст. 6 Закону 2005 р.), а Міністерство охорони здоров'я

забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я з боротьби з тютюном у межах своєї компетенції (ч. 1 ст. 7 Закону 2005 р.).

Моніторинг виконання зобов'язань за Рамковою конвенцією ВООЗ по боротьбі проти тютюну здійснює Міністерство охорони здоров'я України.

Список використаних джерел

1. Короткий Т. Р. Внутригосударственная имплементация Рамочной Конвенции ВОЗ по борьбе против табака 2003 г.: опыт Украины / Т. Р. Короткий, Н. В. Сажинко / Международное право и международные организации. – 2012. – № 1. – С. 72– 90.
2. Контроль над тютюном в Україні. Другий Національний звіт. – К.: МОЗ України, ДУ «Український інститут стратегічних досліджень МОЗ України», 2014. – 128 с.

ОРИНДА Е. Н.

Національний університет «Одеська юридична академія»,
аспірант кафедри міжнародного права та міжнародних відносин

МІЖНАРОДНО-ПРАВОВЕ СПІВРОБІТНИЦТВО У БОРОТЬБІ З РОЗПОВСЮДЖЕННЯМ ЕПІДЕМІЙ НА АФРИКАНСЬКОМУ КОНТИНЕНТІ

Охорона здоров'я має системний характер, яка включає ряд елементів для ефективного функціонування. Для Африканського континенту є уразливою система охорони здоров'я, що пов'язано з багатьма факторами, такими як: слабка економічна ситуація, що впливає на фінансування систем охорони здоров'я; кліматичні умови, які сприяють розповсюдженню інформаційних захворювань; не розвиненість систем охорони здоров'я, що пов'язано з історією континенту. Можливо виокремити ряд проблем у сфері охорони здоров'я для Африканського континенту: розповсюдження інфекційних захворювань; доступу до лікарських засобів; доступу до медичної допомоги; велика малюкова та дитяча смертність. Найгострішою проблемою та пов'язаною з вищенаведеними є розповсюдження інфекційних захворювань. Розповсюдження інфекційних захворювань є прямим наслідком прогалин у наданні медичних послуг / допомоги та доступу до лікарських засобів. Держави Африканського континенту здійснюють міжнародно-правове співробітництво з боротьби з інфекційними захворюваннями з Всесвітньою організацією охорони здоров'я, її регіональними бюро, іншими урядовими та неурядовими організаціями, такими як: Дитячий